

Filistin'e Barış, Uşakların Arabuluculuğu ile Değil, Ancak ve Sadece İkinci Râşidî Hilâfet Devleti'nin Ordusuyla Gelecektir!

Türkiye'nin Dışişleri Bakanı Abdullah Gül, 3-5 Ocak 2005 tarihlerinde yahudi varlığı İsrail'e "barış ve arabuluculuk" niyetiyle menfur bir ziyâret düzenlemiştir. Bu ziyâreti dikkatle inceleyenler açıkça görecekler ki, Bush'un ikinci kez seçilmesinden sonra Amerika'nın Ortadoğu meselesini çözme yönündeki eğilimleri kuvvetlenmiştir. Bu bağlamda Amerika, halkı Müslüman ama laik bir devlet olması itibarıyla hem İsrail'e hem de Filistin'e yakın görünen Türkiye'nin katkılarına önem vermektedir. Bu sebeple Abdullah Gül'ün bu menfur ziyâretinin öncelikli gâyesi, Amerika'nın barış görüşmelerini başlatmaya niyetlendiği bir dönemde Türkiye'nin rolünü harekete geçirmektir. Kaldı ki yine Amerika'nın talebine dayalı olarak ve İsrail'in Kuzey Irak'taki faaliyetleri ve Türkiye'deki Amerikan karşıtı kesimlerle sıcak ilişkilerinin bulunmasına bir tepki olarak Türkiye ile yahudi varlığı arasındaki ilişkilerde hafif bir soğukluk vardı. Bu soğukluk zannedildiği gibi Erdoğan'ın Filistinli Müslüman kardeşlerimize sevgisinden değil, bilakis Amerika'nın böyle bir tavır koymasını istemesinden ötürüdür. Aksi takdirde Tayyip Erdoğan ne diye Irak'ta, Çeçenistan'da, Keşmir'de, Doğu Türkistan'da ve diğer topraklarımızdaki katliamlara da tepki göstermemiştir? Ne diye sömürgeci kâfirlere her türlü desteği açıktan sağlayarak onların Müslüman kardeşlerimize dönük cürümlerine ortak olmuştur?

Bu nedenle Abdullah Gül menfur ziyâretini gerçekleştirdi ki evvela Tayyip Erdoğan'ın özellikle Şeyh Yasin'in katlinden sonra Gazze'deki yahudi vahşetine tepki olarak sarfettiği "devlet terörü" lafının yahudiler üzerindeki "üzücü etkisi"ni kaldırılsın. Yine kendisinin 15 Şubat 2004'te Mecliste yaptığı konuşmada ve Moskova ziyâreti sırasında, yahudi terörünü kınayışının utancını silebilsin. Bunun içindir ki ziyareti sırasında yahudi medyasının en çok üzerinde durduğu konu, kendisinin ve Tayyip Erdoğan'ın bu sahte tepkilerini nasıl temize çıkaracağı ve ilişkilerin gerilmesine nasıl baktığı idi. Sıkıştırmalardan kurtulamayan Gül, kendisinin ve başbakanının laflarını yutkunarak şöyle diyordu: "*Bölgedeki yeni atmosfer nedeniyle bütün bunları geçmişte bırakmamız gerek.*" Ziyâretin zamanlaması da hayli çarpıcıdır: Bu meş'um ziyârete fazla tepki göstermesin diye, Türkiye kamuoyu hâlen Brüksel'de elde ettikleri göstermelik sahte zafer sarhoşluğunun baygınlığında iken!.. ve halkımız, toplum mühendisliği ve sosyal psikoloji hilelerinin gözleri karartan pençesinde iken!..

Yine Abdullah Gül barış konusunda şöyle diyordu: "*Barış için iyimserim. Uzun zamandır böyle bir ortam yoktu. Şimdi İsrail ve Filistin, hatta Suriye ve Lübnan'da da iyimserlik var.*" Oysa daha önce Türkiye'yi kirleten mel'un yahudi Dışişleri Bakanı Silvan Şalom Türkiye ziyâretini sırasında, aynı Abdullah Gül'ün yanında şu ibretlik sözleri sarfediyordu: "*Operasyonlarımızı (katliamlarımızı) siz değil, bütün dünya biraraya gelse durduramaz.*" Yine de barış hovardallığı yapan Abdullah Gül yahudi kasap Şaron'a, Suriye Başbakanı Beşşar Esed'in "*yahudilerle hiçbir şart koşmaksızın görüşmelere başlayacaklarına*" dâir mesajını da ilettili ve İsrail-Filistin görüşmelerinin ya İsrail-Suriye/Lübnan görüşmelerinden sonra olması gerektiğini yada hepsinin birlikte yürütülmesi gerektiğini belirtti ki bu sıralama Amerikan plânının bir parçasıdır zaten. Barış görüşmelerinde arabuluculuğa gelince; her ne kadar Amerika Türkiye'ye biçtiği konum gereğince ona kısmî bir rol vermiş olsa da, Ortadoğu meselesinin esâsî aktörleri arasında Türkiye'nin yeri yoktur. Bugüne kadar hiçbir zaman olmamış, bir ayak topu gibi koşturulmaktan da hiç kurtulamamıştır. İsrail televizyonuna mülâkat veren Erdoğan bu gerçeği ifade eder bir tarzda, kendisini yahudi kâfirler karşısınca acındırarak şöyle diyordu: "*Şam ile Kudüs arasında arabuluculuk işlevi üstlenmemizin mümkün olması ümidindeyiz.*"

Yine İsrail ile Türkiye arasındaki ticaret hacminin -aradaki soğukluğa rağmen!- iki katına çıkmış olması, Abdullah Gül'ün daha fazla arsız, hayasız, kepâze kâfir turistlerin Müslümanların temiz sahillerini kirletmesi için gönderilmesini talep etmesi, Tayyip Erdoğan'ın yahudilerle "*istihbarat alanındaki işbirliği düzeyini artırmak*" istediklerini söylemesi, bir demecinde "*İsrail ile ilişkilerimizi herhangi bir bölge ülkesine karşı olarak görmek mümkün değildir*" demesi, Abdullah Gül'ün "*Bu intihar saldırıları biterse İsrail'in elinde söyleyeceği hiçbir şey kalmayacak*" diyerek işgâlcî yahudi kâfire karşı mücâdele eden Müslümanları "intihar eylemcisi" ve "terörist" olarak tanımlaması, muhtemelen bu ayın ortalarında Amerika-İsrail-Türkiye arasında Akdeniz'de yapılacak olan Deniz Tatbikatı'na karar verilmiş olması dikkate alındığında, ziyâretin tamamen ilişkileri ısındırmaya ve Tayyip Erdoğan'ın Amerika'nın talebiyle yakın gelecekte plânladığı İsrail ziyâretinin zeminini hazırlamaya yönelik olduğu açığa çıkmaktadır. Nitekim gazetecilerin İsrail'i ziyaret edip etmeyeceğine ilişkin bir sorusuna karşılık Tayyip Erdoğan şöyle diyordu: "*Neden olmasın? Genellikle dışişleri bakanları, başbakanın ziyareti için zemin hazırlar. Bu, benim ziyaretim için de geçerli. Ama henüz bir tarih belirlenmedi*" Öyle ya! Yüzünde yahudileri incitmenin utancı ve pişmanlığı varken nasıl gidecek?

Ziyâretinin ikinci gününde Kudüs'e giden Abdullah Gül; Filistin'deki Müslümanları Amerika adına kontrol altına almak, İsrail adına Müslümanlarla savaşmak ve sömürgeci kâfirlerin plânlarını infaz etmek üzere sahneye çıkarılan FKÖ başkanı Mahmud Abbas ve azgın çetesine 9 Ocak'ta yapılacak seçimler için destek verdi ve ona şöyle nasihatle bulundu: "*Daha işin başındasınız. Daha çok şey öğreneceksiniz. Daha çok insanla el sıkışacaksınız, öpüşeceksiniz, daha çok insanı ziyaret edeceksiniz. Günde bir kaç akşam yemeği yedirecekler.*" Kendisi kâfirlerin kanlı ellerini sıkmaya, onlarla öpüşmeye, ziyaretlerine koşmaya, akşam yemeklerinde onlarla kadeh kaldırmaya alışık olmasaydı, nasıl böyle bir telkinde bulunabilirdi ki?!

Abdullah Gül'ün Amerikancı sabetayist medyada övgüyle bahsedilen tepkilerine gelince;

"*Yahudi takkesi kippayı takmamış!*" Çünkü takmış olsaydı, Tayyip Erdoğan'ın Amerika'da papaz elbisesi giymesinden sonra uğradığı kınamaya o da hedef olur, birçoklarınca yahudileşmekle itham edilirdi... "*İsrail bayraklı makam aracına binmemiş!*" Çünkü yahudi çeteler, güvenlik gerekçesiyle onun için iki makam aracı tahsis etmiş ama güvenliği daha da artırmak için ikisine de bindirmeyip konvoy içindeki bir başka jipe bindirmiştir... "*Harem-i Şerif'e yahudinin gösterdiği kapıdan girmemiş!*" Çünkü Etiyopyalılar kapısı denilen o kapıdan iki sene önce giren Mısır Dışişleri Bakanı Ahmet Mâhir, Müslümanların verdiği sert tepkinin etkisiyle geçirdiği krizden neredeyse ölecekti! Aynı akıbetin Abdullah Gül'ün de başına gelmesinden endişelenen yahudi güvenlik çetesi, Gül'ü Müslümanların girdiği kapıdan geçirmiş, onun Harem-i Şerif'i kirletmesinden hemen önce ona haddini bildirmesinler diye 12'den fazla **Hizb-ut Tahrir** üyesini tutuklayarak Gül oradan çıkıncaya kadar serbest bırakmamıştır. Bununla da yetinmeyen Gül, yahudilerin sözde soykırım anıtını ziyaret etmiş, Hitler'in imhâ ettiği yahudiler anısına düzenlenen meş'um törene katılmış, onların anısına sürekli yanık tutulan ateşi alevlendirmiş ve özel defteri, üzüntüsünü yazıya geçirerek imzalamıştır!

Ey Müslümanlar!

İşte görüyor ve şahit oluyorsunuz!.. Amerika tarafından iktidara taşınan, Amerika'nın güdümünde hareket eden ve Amerika'nın emirlerine âmâde olan Tayyip Erdoğan liderliğindeki AKP Hükümeti; Irak, Kıbrıs, Çeçenistan, Doğu Türkistan ve son olarak Avrupa Birliği konularındaki işlediği günahlar ve cürümler yetmezmiş gibi bu defa da Allah'ın lânetine uğramış, iki yüzlülük ve sözünden dönmek ile vasıflanmış yahudi varlığının peşinden koşmaktadır. Allah ^[Subhânehu ve Te'alâ] bu yöneticiler hakkında şöyle buyurmaktadır:

Ey iman edenler! Yahudileri ve Hristiyanları dost edinmeyin! Zira onlar birbirlerinin dostudurlar. İçinizden her kim onları dost tutarsa o da onlardandır. Şüphesiz Allah, zâlimler topluluğuna hidâyet vermez. ^[Mâide 51]

Kaldı ki İsrail; Amerikan-İngiliz türemesi, ğayri-meşru, işgâlcî bir varlıktır! Onun İslam topraklarında yeri yoktur! Yahudiyle barış asla olmayacağı gibi, onun varlık hakkı bile yoktur! Yahudiye göre barış, tüm Filistinli Müslüman kardeşlerimizi katletmedikçe ve Filistin'deki topraklarımızı tamamen işgâl etmedikçe gerçekleşmeyecektir. Nitekim Allah ^[Subhânehu ve Te'alâ] onlar hakkında şöyle buyurmuştur:

Muhakkak ki iman edenlere karşı düşmanlıkta insanların en şiddetlisi olarak, Yahudileri ve (Allah'a) şirk koşanları bulacaksınız. ^[Mâide 82]

İslam'a göre Allah'ın çevresini mübârek kıldığı Mescid-i Aksa'nın da içerisinde bulunduğu Filistin topraklarında değil yahudi devletinin bulunması, tek bir yahudinin bile yaşamaya hakkı yoktur. Nitekim mü'minlerin âdil emiri Ömer İbn-ul Hattâb ^[RadiyAllahu 'Anh] Kudüs'ü fethettiğinde, orada imzalattığı anlaşma ile Filistin topraklarına tek bir yahudinin bile girişini ebediyyen yasaklamıştı. Yine mü'minlerin hayırlı komutanı Salâhuddin el-Eyyubî ^[Rahmetullahi 'Aleyh] Haçlı kâfirlerin o mukaddes beldeleri işgâline o derece üzölmüşü ki orayı kâfirlerden temizleyene kadar hiç gülmemişti.

İslam Ümmeti'nin basîretli Halîfesi Sultan AbdulHamîd Han ^[Rahmetullahi 'Aleyh] ise, devletin borçlarına atıfta bulunarak para karşılığı Filistin'e yerleştirilmelerini talep eden yahudilerle görüşmeyi bile reddetmiş, onlara Tahsin Paşa vasıtasıyla şu şahâne cevabı tokat gibi vurmuştu: "*O terbiyesiz yahudilere de ki; Osmanlı Devleti'nin borçları bir ayıp değildir. Zira Fransa'nın da borçları vardır, fakat bu onları etkilemiyor. Kudüs, Ömer b. el-Hattab şehri fethettiği zaman İslam topraklarından bir parça oldu ve ben mukaddes toprakları yahudilere satmanın tarihi ayıbını yüklenmeyeceğim. Sorumluluğuma ve halkımın bana olan itimâdına ihânet etmeyeceğim. Yahudilerin parası kendilerinde kalsın. Osmanlılar, İslam düşmanlarının parasıyla inşa edilmiş kalelerde asla saklanmayacaktır! Ve biz hayatta olduğumuz sürece, yahudilere Filistin'in tek bir karış toprağı dahi verilmeyecektir."*

Muhakkak ki seçkin topraklarımızdan Filistin'i önceki heybetine işte böylece kavuşturacak, onu kirleten kâfirleri oradan ebediyyen def edecek ve gerçek adâleti, huzuru ve barışı getirecek tek kuvvet; İslam'ın hükümleriyle hükmeden, Allah ve Rasulü'nün düşmanlarına karşı Cihâd ilan eden **İkinci Râşidî Hilâfet Devleti** olacaktır. Rasulullah ^[SallAllahu 'Aleyhi ve Sellem] onun yeniden, ikinci kez kurulacağını şu kavli şerifinde biz mü'minlere müjdelemiştir. Şüphesiz ki Allah ve Rasulü'nün vaadi -er yada geç- mutlaka gerçekleşecektir.

« ... » ... **Sonra da yeniden Nübüwet Minhâcî [Peygamberlik Metodu] üzere [Râşidî] Hilâfet olacaktır!**